

[Indenrigs- og boligministeren.]

bedre og bedre, jo færre partier der er — det afhænger af, hvilke der glider ud.

Det kommer ikke bag på nogen af os, at det ærede medlem hr. Helge Madsen synes, at hans parti har gjort nytte og gavn her i tinget; men der er en ting, som er karakteristisk ved det ærede medlems partis stilling — og det er netop det, der er det fortvivlende ved mange partier og små partier —, at de gange, hvor det ærede medlem og hans parti har været med til at bære et ansvar, de kan tælles på een hånd. Det, som det først og fremmest drejer sig om, for at et land kan blive regeret, er, at det er muligt at samle et flertal om at bære ansvaret for de beslutninger, der træffes.

(Kort bemærkning).

Steen: Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, hvad angår forholdene i 1939, at det må jeg tale med andre om. Det er også det, jeg har gjort, jeg har ikke henvendt et ord til det ærede medlem i den anledning. Hvad jeg i så henseende havde at sige, har jeg direkte henvendt til det ærede medlem hr. Holger Eriksen. Det ærede medlem vil rette mig og sige: jo, vi har været opmærksom på dette forhold, men i 1939 var der ingen grund til at ændre ved det. Ja, men vi lavede også en valglov i 1947, og da var vi svært enige om at bibeholde de bestemmelser, vi havde, og som jeg foreslår man skal beholde, da havde de konservative ikke opdaget, der var noget i vejen med dem. Det er senere, man har truffet den ulyksalige aftale, som jeg er sikker på det ærede medlem selv ikke er så begejstret for; jeg har i alt fald det indtryk, at det er et stykke pligtarbejde, han udfører. Men selvfølgelig, en indgået aftale må holdes, han skulle bare ikke have truffet den.

Det er lidt svært for mig at få fat i, hvad der lå i den højtærede ministers sidste bemærkning om, at jeg hellere end at stille det ændringsforslag, jeg havde stillet — om at lade det blive ved den nuværende ordning —, skulle have stillet mig på 1939-forslagets grund. Ja, men det kan da ikke være undgået den højtærede ministers opmærksomhed, at en sådan forhandlingsmulighed har foreligget, hvis den har haft interesse for den højtærede minister, og hvis han i denne forbindelse kan frigøre sig for den aftale, han har. Der forstås vel i denne forbindelse den del af 1939-forslaget,

som tildeler tillægsmandater på grundlag af kredsmandaternes stemmetal indenfor et af de pågældende områder. Under den forudsætning kan vi godt tale om forholdene, men jeg forstår, at den højtærede minister skal tale med det ærede medlem hr. Holger Eriksen først, så det bliver formentlig ikke i dag.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg er aldeles ikke enig i, at de spørgsmål ikke kunne rejses i forfatningskommissionen, men all right, man har jo lov at have den opfattelse og så undlade at rejse dem. Imidlertid, når partiet har den opfattelse, at problemet skal ordnes i forbindelse med loven om offentlig forsorg, hvorfor kommer det så ikke med forslag, når problemet er rejst fra tingets talerstol ved første og anden behandling, når ændringsforslag er stillet? Det er dog besynderligt, at man først kommer onsdag, altså dagen efter at der er anmeldt et ændringsforslag af den kommunistiske gruppe, ikke med et forslag, men med en henvendelse til ministeren — og det skal man gøre sig klart, at det er i en periode, hvor partiet er særdeles ydedygtigt, hvad udarbejdelse og fremsættelse af lovforslag angår. Det er meget besynderligt, at man så beder ministeren om at udarbejde et lovforslag for sig.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg hører til min forbavselse, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen og hans parti med iver, ængstelse og spænding lige siden 1950 har ventet på, at regeringen skulle fremsætte et forslag til lovændring; således at flertallet af dem, der på grund af fattighjælp mister valgretten til rigsdagen, får denne valgret. Jeg har ikke hidtil haft indtryk af denne iver, spænding og ængstelse. Vi har siden 1950 holdt talrige møder i forfatningskommissionen, i udvalget, hvor både det ærede medlem hr. Holger Eriksen og jeg har været tilstede. Jeg har gang på gang der fremsat ønske om, at den pågældende passus i grundlovsforslaget blev slettet, og hver gang er der eet eneste medlem af forfatningskommissionen, der har taget ordet, nemlig det ærede medlem hr. Holger Eriksen, som har holdt et fanatisk agitationsforedrag om, at sådanne asociale mennesker, som får fattighjælp, skal man min sjæl og salighed ikke give